

En *BAE Systems AVRO RJ100* (startvikt 44 ton, marschfart 750 km/h) på väg att landa. Flygplansmodellen har en landningsfart på 120 knop (200 km/h). Generellt har jetplan en något högre landningsfart. För att behålla flygförmågan vid landningen utökas vingytan med hjälp av klaffar i vingens bakkant. De ändrar också på vingformen och vingens attackvinkel. Större flygplan kan också ha slats som skjuts ut i vingens framkant. Landningsställena bidrar också till att bromsa farten.

Fiskmåsen (vikt 0,4 kg, marschfart 45 km/h), till höger, klarar landningen genom att anpassa vingens attackvinkel och bromsa med utfällda fötter. Fiskmåsen landar i en hastighet under 10 m/s (36 km/h), vilket gör att den kan landa genom att bara sätta sig i motsvarande vindhastighet i motvind.

Också fåglar faller in »landningsställena« då de flyger. Det kan du se på många bilder i boken, exempelvis de båda tärnorna på sidorna 65 och 67 där den ena dolt sina fötter i fjäderdräkten.

